Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Gandrabur Marcel
Dosarul nr. 3r-19/26 (2-25164861-02-3r-15012026)

D E C I Z I E

26 februarie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Rusu Eugeniu împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 22 decembrie 2025, emisă în cadrul cauzei de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Rusu Eugeniu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru cu privire la constatarea nulității actului administrativ individual,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 26 noiembrie 2025, Rusu Eugeniu acțiune de contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru solicitând:

- constatarea nulității deciziei de regularizare nr. 1475 din 29 iulie 2025;
- constatarea ca fiind neîntemeiată și ilegală respingerea cererii prealabile ca tardivă; -încasarea din contul pârâtului prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei pentru emiterea unu act individual defavorabil ilegal și abuziv;
- încasarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată în legătură cu examinarea prezentei cauze.

La 5 decembrie 2025, Rusu Eugeniu a formulat cerere de înlăturare a neajunsurilor, prin care a diminuat cuantumul pretențiilor din acțiune, renunțând la capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral cauzat.

Concomitent cu înaintarea acțiunii titularul ei a solicitat suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei.

În susținerea cererii de suspendare, reclamantul a indicat că având în vedere caracterul grav și ireversibil al efectelor actului, instanța este obligată să dispună

suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei. Suspendarea este necesară pentru a preveni o pagubă iminentă și greu de reparat, având în vedere sumele implicate, afectarea patrimoniului precum și impactul psihologic generat.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 22 decembrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Rusu Eugeniu cu privire la suspendarea executării actului administrativ, formulată în cadrul acțiunii de contencios administrativ a reclamantului Rusu Eugeniu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru cu privire la constatarea nulității actului administrativ individual.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 22 decembrie 2025, la 30 decembrie 2025, Rusu Eugeniu a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, cu casarea încheierii contestate și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării actului administrativ.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că încheierea atacată este vădit neîntemeiată, nemotivată și contradictorie, fiind adoptată cu ignorarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, în special a art. 172 și art. 214 din Codul administrativ, precum și cu încălcarea standardelor europene privind protecția provizorie.

Indică recurentul că prin cererea de suspendare a invocat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, precum și riscul iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, constând în afectarea patrimoniului său și în consecințe economice disproporționate.

Recurentul critică faptul că instanța de fond a respins aceste argumente printr-o motivare formală, limitându-se la invocarea prezumției de legalitate a actului administrativ și la trimiterea examinării aspectelor de legalitate la judecata pe fond. În opinia sa, instanța a confundat standardul aplicabil măsurilor provizorii cu cel aplicabil examinării fondului, impunând în mod nejustificat obligația de a demonstra nelegalitatea actului la etapa suspendării, deși art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ impune doar existența unor îndoieli legitime și obiective, nu dovedirea deplină a nelegalității.

De asemenea, recurentul arată că instanța nu a analizat în mod real condiția pericolului iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil. El a invocat faptul că executarea actului administrativ implică achitarea unor sume considerabile și afectează direct patrimoniul său, iar suspendarea executării ar genera stoparea penalităților și a altor consecințe negative. Instanța însă s-a limitat la a afirma că

motivele nu sunt probate și nu sunt plauzibile, fără a explica de ce prejudiciul ar fi reparabil ulterior.

În continuare, recurentul susține că prin respingerea suspendării, instanța de fond s-a pronunțat implicit asupra fondului cauzei, tratând actul administrativ ca fiind pe deplin legal și executoriu, deși acesta este contestat și supus controlului judecătoresc. În acest mod, el este obligat să execute un act a cărui legalitate este incertă, ceea ce contravine scopului măsurilor provizorii și principiului proporționalității.

În concluzie, recurentul indică faptul că prin încheierea din 22 decembrie 2025 i-a fost afectat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât refuzul suspendării executării actului administrativ face iluzorie eventuala admitere a acțiunii pe fond. El solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate și dispunerea suspendării executării actului administrativ individual contestat până la soluționarea definitivă a cauzei.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 15 ianuarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Ghedrovici Nicolae.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, la 6 februarie 2026, Servciul Vamal, Biroul Vamal Centru a depus referința asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 22 decembrie 2025, fiind notificată părții recurente la 24 decembrie 2025 (f.d. 34). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Rusu Eugeniu la 30 decembrie 2025, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, Rusu Eugeniu a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Rusu Eugeniu, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 26 noiembrie 2025, Rusu Eugeniu acțiune de contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru solicitând:

- constatarea nulității deciziei de regularizare nr. 1475 din 09 iulie 2025;

- constatarea ca fiind neîntemeiată și ilegală respingerea cererii prealabile ca tardivă; -încasarea din contul pârâtului prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei pentru emiterea unu act individual defavorabil ilegal și abuziv;

- încasarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată în legătură cu examinarea prezentei cauze.

La 5 decembrie 2025, Rusu Eugeniu a formulat cerere de înlăturare a neajunsurilor, prin care a diminuat cuantumul pretențiilor din acțiune, renunțând la capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral cauzat.

Concomitent cu înaintarea acțiunii titularul ei a solicitat **suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 1475 din 29 iulie 2025** până la adoptarea unei soluții definitive.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 22 decembrie 2025, s-a respins cererea reclamantului Rusu Eugeniu privind suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 1475 din 09 iulie 2025.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 30 decembrie 2025, Rusu Eugeniu a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, cu casarea încheierii contestate și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării actului administrativ

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*”.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil”.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul constatării existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin decizia de regularizare **nr. 1475 din 29 iulie 2025,** a cărei suspendare se solicită, s-a perceput obligații vamale în sumă de 307 933,44 lei, care cuprinde în sine şi o penalitate în mărime de 27976,39 lei.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actelor administrative, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 1475 din 29 iulie 2025, deoarece în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge

judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest sens, se reține că, în susținerea cererii de suspendare, reclamantul a făcut trimitere preponderent la argumente generale privind pretinsa nelegalitate a actului administrativ și la consecințele patrimoniale ale executării acestuia, fără a indica în mod concret și circumstanțiat elemente de fapt și de drept care, la o analiză sumară, să creeze o aparență serioasă de nelegalitate a deciziei de regularizare nr. 1475 din 29 iulie 2025.

Instanța de recurs observă că simpla contestare a actului administrativ și reiterarea motivelor invocate în cererea introductivă nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a răsturna prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ individual. Or, pentru a fi întrunită condiția prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, era necesar ca recurentul să indice acele împrejurări concrete care, analizate sumar, să contureze existența unor vicii evidente de competență, procedură sau de aplicare a normelor materiale, susceptibile să conducă la concluzia unei aparențe de nelegalitate.

În ceea ce privește cel de-al doilea temei, respectiv existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, Completul reține că prin decizia de regularizare nr. 1475 din 29 iulie 2025 au fost stabilite obligații vamale în sumă totală de 307 933,44 lei, inclusiv penalități în cuantum de 27 976,39 lei. Cu toate acestea, recurentul nu a probat în ce mod concret executarea acestei obligații ar genera un prejudiciu ireparabil, în sensul imposibilității restabilirii situației anterioare în eventualitatea admiterii acțiunii pe fond.

Instanța subliniază că, în materia obligațiilor patrimoniale, caracterul reparabil al prejudiciului este regula, întrucât eventualele sume achitate în temeiul unui act administrativ ulterior anulat pot fi restituite pe calea mecanismelor legale incidente. Simpla existență a unei obligații de plată sau a unor penalități nu echivalează, în mod automat, cu producerea unui prejudiciu ireparabil, în lipsa unor dovezi privind afectarea gravă și ireversibilă a situației economice a reclamantului.

Totodată, instanța reține că măsura suspendării executării actului administrativ are caracter excepțional și preventiv, fiind menită să intervină doar în situații-limită, în care executarea imediată ar conduce, în mod plauzibil și dovedit, la consecințe greu sau imposibil de înlăturat ulterior. Or, în speță, recurentul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că executarea deciziei de regularizare ar genera un dezechilibru ireversibil sau o atingere de o asemenea gravitate încât să justifice derogarea de la regula executării imediate a actului administrativ.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs reține că recurentul nu a demonstrat existența unor indicii suficiente care să răstoarne prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ contestat și nici existența unui prejudiciu ireparabil care ar justifica suspendarea executării acestora până la soluționarea definitivă a litigiului.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - *existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător.

Completul judiciar subliniază că, în situația în care ilegalitatea actului administrativ contestat va fi constatată ulterior, reclamantul are posibilitatea de a solicita repararea integrală a prejudiciilor cauzate de autoritate.

Instanța de recurs menționează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat și temeiurile de ilegalitate, în susținerea solicitării de suspendare a executării actelor contestate, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existenta unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 22 decembrie 2025.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Rusu Eugeniu au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu,

instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 22 decembrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Rusu Eugeniu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 22 decembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae